

מבשר טוב

סעודה ג'

פרשת חוקת

תשפ"ב

מאמר "זאת חוקת התורה"

בו יבואר גודל חשיבות עבודת בני ישראל בדורות אלו שאף אם תפילתם בגדר חוקה בלא טעם ופנימיות, הרי הקב"ה מחשיבה עד מאד ומתקן אותה בשלימות הגמור

א

בפסוק "וידבר ד' אל משה ואל אהרן לאמר זאת חוקת התורה אשר צוה ד' לאמור ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר לא עלה עליה עול" כו'.

והנה בפשטות ענין זאת חוקת התורה קאי על מצוות פרה אדומה המבוארת מיד בפסוקים והרי ידוע שמצוות פרה אדומה היא חוקה שאין שייך להשיג את טעמה ולא נתגלה טעמה אפילו לשלמה המלך ע"ה שהיה החכם מכל אדם לא הצליח להשיג טעמה ועל זה אמר שלמה "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני" ולא נתגלה טעמה אלא למשה רבינו עליו השלום, ועל כן נחשבת מצוות פרה אדומה לחוקה שאין מבינים כלל טעמה.

ואולם יש לתמוה מדוע נקטה התורה בלשון "זאת חוקת התורה" על מצוות פרה אדומה הרי מאחר שהולך על מצוות פרה אדומה שהיא החוקה הו"ל למיכתב "זאת חוקת פרה אדומה", ומדוע נכתב בלשון כלליות זאת חוקת התורה.

ב

והנראה לבאר בזה שיש כאן יסוד גדול הנלמד מפרשת פרה אדומה לכל התורה כולה דהנה מצוה זו של פרה אדומה אשר היא נראית כחוקה בלא טעם כלל, ויש בה הלכות שאין מובנות כלל כגון שהוא מטהר טמאים ומטמא טהורים כאחד אשר זה אין מובן כלל, וכמו כן אומות העולם מונין את ישראל על המצוה הזו מה טעם יש בה וכמו שהביא רש"י כאן וז"ל: "לפי שהשמן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה לפיכך כתב בה חקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה" ע"כ.

א

והנה על אף שמצוות פרה אדומה חוקה היא וקשה לקיימה בלא להבין טעמיה, הרי אפילו הכי שמרו בני ישראל לדורותיהם את המצוה כמו שצוה השי"ת בלא כחל ושרק ומצינו שכמה פרות אדומות עשו במשך הדורות וכן קיימו את כל פרטי המצוה של אפר פרה אדומה הכל בכל פרטיה ודקדוקיה על אף הקושי שבלא להבין כלל את טעמיה ופנימיות המצוה, ומזה יש ללמוד על כל התורה כולה ששייך קיום המצוות אף באופן זה שכאשר אין מבינים ואין משיגים את פנימיות התורה ואת גודל ההשגות במצוותיה מכל מקום יהא שייך שיקיים אותם איש ישראל ויהא נחשב קיומם בשלימות.

ג

ומצינו יסוד גדול זה בספר הקדוש מאור ושמש שהביא משמו של הרה"ק איש האלקים הרבי ר' אלימלך מליזענסק זצוקללה"ה זי"ע שאמר כן על אופן כוונת התפילות בדורות אלו וז"ל [פרשת ניצבים]: "אמנם נראה לרמוז בזה כי הנה הבא למלא ידו לקרב אל העבודה עבודת הקודש לעבוד ה' ראוי לו שילמוד ענינים הפנימיים אשר רמוזים בהתורה ושתבוא נפשו בסודה וסוד המצוות כי זה הוא יסוד לאהבה ויראה האמיתיים ולהכיר גדלות בוראו יתברך. אכן בזמננו זה לא יתכן לאדם לכוון כוונת התפילה המסורים בידינו בסידור האר"י ז"ל הן מתוך הכתב והן ללמדם ולכוונם בעל פה, וכן שמעתי מאדמו"ר הרב הקדוש האלקי רבן של כל בני הגולה רבינו אלימלך זצוק"ל לבל יחשוב אדם מחשבות וחשבונות כוונת השמות רק יקשר נגלו ונסתרו שהוא נפשו ורוחו ונשמתו באין סוף ברוך הוא ועל ידי זה הוא מקשר כל התגלות העולמות ופנימיות העולמות בו יתברך. וכל כך תהיה מחשבתו דבוקה בנועם ה' עד שלא יהיה לו פנאי אפילו רגע לכוון הכוונות. ואדם אשר כתפילתו בבחינה זו נעשים הכוונות והיחודים מאליהם על ידי תפילתו" עכל"ק.

ומדבריו הקדושים יוצא לנו יסוד נפלא שבדורות אלו אין דורשים מאיש ישראל שיהא מתפלל עם כוונות גדולות כגון כוונות האר"י וכדומה עם השגות אלא עיקר העבודה בדורות אלו מה שדורשים מאיש ישראל הוא שיהא מתפלל ומקשר עצמו עם השי"ת ומשתדל לכוון פירוש המילות ופשטות הכוונות ושיהא ליבו להשם יתברך ואז נעשים היחודים והכוונות על ידי השי"ת.

ואם אמר כן הרה"ק בעל הנועם אלימלך זי"ע בדורו הוא אשר היה דור הרבה יותר גבוה מדורותינו א"כ הרי קל וחומר הדברים לדורות שלנו דורות עקבתא דמשיחא שיש בהם הסתר פנים ובלבול הדעת ובלבול היצר הרע, הרי ודאי שזה עיקר העבודה של איש ישראל שיהא משקיע בפשטות התפילה ושיהא מתאמץ בפירוש המילות לבד ובזה מעלה השי"ת תפילתו לשמי מרומים ונעשית התפילה כאילו כיוונו בכל הכוונות וההשגות ששייך בשלימות הגמור.

ומזה צריכים בני ישראל להתחזק עד מאד בדורות אלו, אשר היצר הרע מאד מונע מכל אחד ואחד להתפלל כראוי ומשפיל את בני ישראל ומנסה לשכנע כל אחד בפרט באומרו: הרי מה לך להתאמץ בתפילה וכדומה הרי מכל מקום אינך שייך לענין הפנימיות של התפילה ואינך משיג כלום מכוונות השלימות בתפילה וא"כ הרי ודאי אין תפילתך שוה כלום ח"ו ח"ו וכיוצא הרבה בדברים אלו מנסה היצר הרע להפיל את האדם לבל יתאמץ במה שהשי"ת דורש מעמנו.

ואולם באמת צריך כל אחד וישראל ללבוש עוז וגיאות דקדושה ולדעת את גודל מעלת תפילות בני ישראל בפרט בדורות אלו, וצריך לקיים הפסוק בנביא "ויגבה ליבו בדרכי השם" היינו שידע איש ישראל שאין דורשים מעמו כוונות גדולות ונשגבות ולא להבין את פנימיות התפילה והמצוות אלא

אין הקב"ה רוצה מעמנו כי אם הכוונה הפשוטה ופירוש המילות ושיהא מונח ראשו בתפילה ולא במקום אחר ועל ידי זה נחשב אצל השי"ת כאילו קיים עם כל הכוונות הגדולות והנשגבות שהיו שייכים בדורות הקודמים.

ד

ובזה נבוא לבאר ענין "זאת חוקת התורה" שנאמר דוקא אצל פרה אדומה דהנה יש לבאר דהרי ידוע שהתורה הקדושה כלולה מכמה וכמה ענייני מצוות ישנם מצוות הנקראים משפטים שהם מצוות שיש בהם טעם והבנה ויש מצוות הנקראים חוקים שאין בהם טעם והבנה כלל והנה כאן כתוב "זאת חוקת התורה" ומזה משמע שכל התורה כולה היא חוקה והדברים צריכים ביאור.

ולפי מה דנתבאר לעיל נראה לבאר מה שרמזה התורה בזה והיינו דבאמת נלמד מפרשת פרה אדומה אשר כמו שנתבאר שעל אף שאף אדם לא זכה לעמוד על טיבה ולהבין את פנימיות עניינה ובכל אופן קיימו אותה בני ישראל לדורותיהם.

ובזה באה התורה הקדושה לרמוז "זאת חוקת התורה" והיינו דכמו שנתבאר דישנם זמנים שבהם כל התורה כולה הם בבחינת חוקים שאין מוצאים בהם שום טעם ובני ישראל יקיימו אותם כפשוטם ובלא להבין ולהשיג כלל, ואפילו הכי הם יעלו לרצון לפני אדון כל ואבינו שבשמים מקבלם בשמחה גדולה ומחשיבם עד למאד כי הם נעשו בדורות אלו וזה אשר דורש הקב"ה מבני ישראל בדורות אלו ובזה קיימו בשלימות הגמור ונעשים מהם תיקונים ושעשועים עליונים עד למאד בשמים ממעל כי השי"ת הוא הגומר אותם ומכניס בהם כל הכוונות הנשגבות.

ה

והיוצא מהדברים הלכה למעשה שאיש ישראל בדורות אלו צריך להתחזק בבחינת ויגבה ליבו בדרכי השם ולהשקיע את כחותיו בתפילה בפשטות הכוונה בפירוש המילות וכמו שנתבאר שלא יהא עוסק אז בדברים אחרים אלא בתפילה לבד, וכאשר יזהר בכך הרי ודאי שהשי"ת ישלים את תפילתו וישמע ויענהו משמי קדשו.

ועוד נראה בזה הלכה למעשה אשר בזמנינו אף שאין שייך לכוין בכל הכוונות הגדולים מכל מקום כאשר נתבאר שעבודות הפשוטות הם חשובות עד מאד בשמים ממעל, על כן צריך שיזהר בטבילת המקוה קודם התפילה וכמו"כ ודאי יש להזהר להתפלל דוקא עם הציבור.

וכמו שאיתא בגמרא תענית [ח.]: "אמר רבי אמי אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו שנאמר נשא לבבנו אל כפים [איני והא] אוקים שמואל אמורא עליה ודרש ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו ואף על פי כן והוא רחום יכפר עון וגו' לא קשיא כאן ביחיד כאן בציבור" ע"כ, הרי מוכח בדברי הגמרא עד כמה גדול והחילוק בין תפילה ביחיד לבין תפילה בציבור שמכל מקום היא נשמעת.

וכמו כן יש להזהר לקיים מה שאיתא מהאריז"ל לקבל על עצמו מצוות ואהבת לרעך כמוך שעל ידי זה זוכים ביותר שיתקבלו כל התפילות וכמו שכתב אאמו"ר בסה"ק חלקת יהושע [דף קטו] וזל"ק: כידוע בשם האר"י זצלה"ה לקבל על עצמו מצוות ואהבת לרעך כמוך לאהוב כל איש ישראל כי על

ידי זה תפילתו כלולה מכל תפילות ישראל ויכול לעלות למעלה ולעשות פרי פרי עץ חיים כו': עכל"ק.

וכאשר האדם מהדר בכל אלו העניינים הרי הוא גורם שתהא התפילה כדבעי ומהודרת לפניו יתברך, והרי ידוע מה דאיתא מהבעל שם טוב הקדוש זי"ע שפירש הפסוק ה' צילך וזל"ק [בעש"ט פר' קדושים]: "בשם הבעש"ט זלה"ה פירוש הפסוק ה' צלך, והיינו כמו צלו של האדם, שכמו שהוא עשיית האדם כן הוא עשיית הצל, כך הקדוש ברוך הוא, באיזה מדה שהאדם מתנהג את עצמו, כך הקדוש ברוך הוא מתנהג את עצמו עם האדם בזו המדה, ואם האדם הולך במדת גדלות, כך השם יתברך מתנהג עם האדם" עכל"ק.

והיינו דכאשר מתנהג האדם כן מתנהג עמו השי"ת ואם כן באם נזהר להדר בתפילה וכמו שנתבאר מכל אלו העניינים הרי ודאי דהשי"ת יחדר ויכבד את תפילותינו וכמו שנתבאר דאף אם אין לנו כל הכוונות הראויות לכוין מכל מקום על ידי הפשטות והעשיה בהידור הרי בודאי הם יעלו ויעשו רודם גדול בשמים והשי"ת בעצמו משלים כל השלימות של כל הכוונות והפנימיות של תפילותינו וכל מצוותינו.

ואולם כל זה הוא כהיום בזמן הגלות ועקבתא דמשיחא, אך כאשר יבואו ימות המשיח וגאולת ישראל אזי יזכו ישראל לבחינת גדלות דמוחין ואז יראו וישיגו את כל כוונות ופנימיות המצוות ואז יראו ג"כ את גודל פעולות התפילות והמצוות שעשו בני ישראל בכל שנות הגלות המר ויראו כל מה שפעלו בכל העולמות.

ויהי רצון שנזכה במהרה לימות המשיח שאז יתקנו כל המצוות וכל התפילות של כל בני ישראל בכל הדורות בשלימות הגמור, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

לקבלת הגליון מידי יום רביעי למייל שילחו ל m0732951213@gmail.com